

La Vall de Verc

Esports:
Les campiones del món d'hoquei patins visiten Sant Just

Política local:
El tripartit, partit:
ERC deixa el govern municipal

Les campiones del món d'hoquei patins, a Sant Just

La selecció xilena femenina d'hoquei patins amb el seu entrenador, Rubén Leni (a la dreta de la fotografia)

La selecció de Xile femenina d'hoquei patins, actual campiona del món, va visitar Sant Just el passat dijous 28 de desembre, per tal de realitzar un clínic amb els equips inferiors de l'Hoquei Club Sant Just. L'equip que entrena Rubén Leni va proclamar-se el passat 7 d'octubre per primer cop a la seva història campió del món d'hoquei, en el Mundial disputat a San Miguel, a les afores de Santiago, després de derrotar a la final a la selecció espanyola, formada majoritàriament per jugadores catalanes, per 2-1. L'èxit al país va ser tan gran que van ser rebudes al palau presidencial de La Moneda per la presidenta del govern, Michelle Bachelet i pel Congrés de Diputats.

La presència de l'equip sud-americà al municipi es deu a dos factors: l'enfrontament que el dia anterior, dimecres 27, va enfrontar a la selecció catalana d'hoquei femenina amb Xile al Palau Blaugrana, on Catalunya va aconseguir derrotar a les actuals campiones mundials per 3-2 i pel fet que enguany, dos entrenadors xilens formen part del cos tècnic de l'Hoquei Club Sant Just. Ells van ser els responsables de contactar amb la Federació xilena d'hoquei per tal de poder facilitar la visita de l'equip al Pavelló Municipal de la Bonaigua. Un cop acabat el clínic amb els més menuts, es va disputar un triangular entre "La Roja", l'equip femení d'hoquei de l'Sfèric Terrassa i un equip compost pels monitors de l'escola d'hoquei del Sant Just, que van fer valer la seva superioritat física i van acabar aquest improvisat torneig amistós. Entre l'expedició xilena que

va visitar Sant Just destaca la presència de Fernanda Urrea, de només 18 anys, autora del gol d'or que va donar el títol al seu país i considerada la millor jugadora del món.

La Vall de Verç va poder conversar amb el tècnic de "La Roja", Rubén Leni.

- Què representa per a vostè ser el seleccionador de l'actual campió del món?

És un gran desafiament, sens dubte. Nosaltres a Xile hem aconseguit una gran fita que no havia aconseguit mai fins ara ningú al nostre país, com és proclamar-se campions del món en un esport col·lectiu. Això ha generat unes expectatives i feliçment tenim ara la possibilitat del que sempre havíem somiat, com és difondre el món de l'hoquei patins a Xile, fer-lo créixer més. Jo em dedico a la part tècnica, al que passa a la pista, i el que volem és seguir sent competitiu, continuarem treballant amb la mateixa filosofia que fins ara, amb molta serietat per treure el màxim rendiment de les nostres jugadores.

- Com es va viure el triomf al seu país?

Va ser tot un fenomen, i això és inèdit al nostre país. Aquest equip ha passat a la història esportiva de Xile, i ara volem aprofitar aquest "boom" per tenir els recursos i tot allò necessari per tornar a ser campions del món o representar a Xile a un gran nivell, cosa que no succeïa abans.

Les jugadores xilenes fent un clínic amb els petits de l'hoquei Sant Just

- Com es troba l'hoquei patins a Xile?

Bé, estem lluny encara de Catalunya i Argentina, que són les potències mundials. A Catalunya és increïble la importància i la quantitat de gent que hi juga, i juntament amb San Juan, a Argentina, és l'elit de l'hoquei mundial. L'hoquei xilè femení té una història de 10 anys, abans no existia. Cal recordar que l'hoquei femení mundial es podria considerar nou, ja que el primer mundial es va fer el 1992. Amb aquest èxit que hem tingut busquem l'entrada d'aquest esport en el professionalisme, que fins ara no existia. No ens podem comparar amb Catalunya i San Juan perquè és un altre món. El que sí que caldria destacar és el treball que portem fet, ja que el vem començar amb molt poques noies, un treball que durant l'últim any calculo que ha estat de més de 1000 hores, unes 20 setmanals, treballant a la pista. És un volum de treball espectacular, buscant el major rendiment cada dia, i això ens ha portat a l'èxit, fent bo un refrany que tenim que diu "el 10 o 20% és èxit i el 80 o 90% restant és fruit del treball i sacrifici", i aquest equip ho va fer.

- Com està organitzat a Xile?

Hi ha una Lliga Nacional que maneja totes les competències de totes les divisions. Per un altre cantó, hi ha la federació xilena, que és qui representa Xile a l'exterior. A l'esport femení hi tenim dos dels grans clubs esportius xilens, la Universidad Católica de Xile i la Universidad de Xile, les dues potències nacionals, i 4 clubs més. Només tenim 6 equips femenins, és molt poca participació, però ara hem aconseguit despertar un interès per aquest esport i estem treballant per progressar en quan a participants. Als partits en general hi ha poc públic, però ara ja hem aconseguit el més difícil, que és donar-nos a conèixer arreu del país, i hem plantat les bases per tal de que l'hoquei passi a ser un esport massiu a Xile.

- Quins esports acaparen l'atenció al seu país?

El futbol ho acapara tot, i després també es parla molt de tennis, ja que tenim la sort de comptar amb grans tenistes. Després, ja trobem el bàsquet, l'hoquei i el voleibol, però

amb poques possibilitats a nivell internacional i de difusió, i per tant, esperem que aquest triomf serveixi per impulsar una mica nous esports al país.

- El que més sorprèn de "La Roja" és la joventut de les jugadores

Sí, la més jove al Mundial tenia 16 anys, en tenim 5 que estan estudiant encara batxillerat, menors de 18 anys, i la mitjana durant el Mundial no arribava als 20 anys. L'equip era amateur, però el temps, l'exigència física, psíquica i de tot tipus ha estat de professional, i sense rebre cap ajuda econòmica, de transport o alimentació. Les ganes de triomfar a nivell esportiu, internacional i de fer bé les coses van fer la resta. Ara comencem a tenir més ajudes de les empreses privades i del Govern, i cal que aprofitem al màxim totes les portes que se'ns obren ara.

- El motiu de la visita de Xile a Sant Just és l'enfrontament contra Catalunya, que us va guanyar...

El partit va ser prou bo, ens vem sentir com a casa, i em va cridar l'atenció que les noies, sent tant joves, van jugar amb una maduresa espectacular. Era el primer cop que un equip xilè jugava al Palau Blaugrana, i és un honor increïble. Jo ja els hi vaig dir que si jugaven bé aquí, no hi ha cap lloc al món on no ho puguin fer-ho bé, perquè l'escenari és espectacular. Vam perdre 3-2 per la nova regla del tir lliure després de les 8 faltes, i per això ens van fer el tercer gol. Anàvem 2-0 perdent i vem aconseguir igualar a 2, i l'únic gol a la segona part va ser per la nova reglamentació per fer-ho més espectacular. Un empat hagués estat el resultat més just i el més bo per a nosaltres, ja que hi havia molta premsa xilena interessada en el partit perquè a Xile el partit es veia com una revenja: nosaltres vam derrotar a Espanya a la final del Mundial 2-1, i hi jugaven 9 catalanes, i ahir jugàvem contra Catalunya, que era gairebé la mateixa selecció espanyola. El partit era molt seriós per a nosaltres i entenem que per Catalunya també, i ens vem preparar de la millor manera possible a pesar de les festes nadalenques i dels nombrosos homenatges i com-

promisos als quals hem hagut d'assistir. No vem tenir el nivell del mundial, però l'equip va estar millor del que esperava per totes les qüestions externes.

- Què li ha semblat venir a Sant Just a fer un clínic?

Em sembla molt bé, tenim un parell de compatriotes vinculats enguany a l'Hoquei Club Sant Just i són de la mateixa ciutat que jo, Viña del Mar, i és bonic trobar-nos aquí. A més, és una distracció mútua, no només per tots els nens de l'HC Sant Just, sinó també per les nostres jugadores, que algun dia de petites també van somiar en ser grans i poder jugar a hoquei, i veure ara que els papers han canviat, i tant de bo que els petits ho hagin disfrutat. Amb un ambient com el que hi ha a Sant Just durant el clínic, tots hi guanyem, l'HC Sant Just, nosaltres i l'hoquei en general.

- Què opina de l'admissió de Catalunya a la Confederació Sudamericana d'Hoquei Patins per tal de que pugui competir allà oficialment?

La meua història amb Catalunya és molt llarga, jo he treballat molts anys als EUA i vaig formar part de l'equip organitzador del Mundial d'Hoquei Patins masculí de l'agost del 2005 a San José (Califòrnia). Vaig estar 3 anys treballant a l'organització representant els EUA i per tant conec molt bé la situació de Catalunya i les seves aspiracions a nivell esportiu. No es va aconseguir que jugués la selecció catalana, però he de dir que simpatitzo i em solidaritzo amb el moviment català, ja que tot allò que sigui per fer créixer el món de l'hoquei, on un Estat vulgui invertir-hi, que aquest esport ho necessita, hi estic a favor, i l'hoquei és el gran esport que teniu vosaltres a Catalunya i és una gran bandera per poder exportar. El fet de que s'hagi admès a Catalunya a la Confederació Sudamericana em sembla molt bé, perquè ens donarà un grau més de competitivitat i ajudarà a pujar el nivell i a tenir millors campionats a sudamèrica.

- Tot i així, les pressions de la Federació Espanyola perquè això no passi no cessaran...

Sense dubte, però l'admissió de Catalunya, segons m'ha comentat el president de la nostra federació, ja és oficial i no es pot tirar enrere, i a nosaltres ens farà molt bé que Catalunya competeixi amb nosaltres, pel gran nivell i els molts recursos que vosaltres aporteu a l'hoquei.

- Seria Catalunya favorita juntament amb Xile per guanyar les fases prèvies?

Nosaltres no seríem les favorites perquè som molt joves, i a pesar d'haver guanyat el Mundial, Xile era la desena al rànquing mundial abans de començar-lo, i vem acabar en primer lloc, saltant 10 posicions de cop...no crec que fos sort perquè hi va haver un gran treball al darrere, però també tot ens va sortir de cara. No crec que siguem una potència Mundial com és el cas d'Argentina, Catalunya o Espanya, que tenen molt més nivell que nosaltres.